

Vergaderopening - Geraakt worden

Resonantie. Je wordt geraakt, voelt je verbonden.

Voor wie
Kerkenraad

Duur
0 - 20 minuten

Onderdeel van programma

Vergaderopening 'Hoopvol kerk-zijn'

Thema

Kerkenraad

Deze vergaderopening maakt onderdeel uit van de serie 'Hoopvol kerk-zijn in een seculiere tijd'. Iedere opening in deze serie biedt als starter een casus en als verdieping een reflectie op deze casus.

Het is van belang dat alle deelnemers aan de vergadering de Bijbeltekst voor zich hebben en kunnen meelesen. De teksten ter verdieping zijn niet altijd geschikt om integraal voor te lezen tijdens de vergadering. Wellicht kun je een paar gedachten eruit halen. Ook is het mogelijk de tekst vooraf of nadien te delen met de leden van de kerkenraad.

Welkom

Heet iedereen welkom op een voor jullie kerkenraad vertrouwde wijze.

Starter

De starter voor de vergaderopening in deze serie is telkens een casus uit het gemeentelven begrepen. Lees de volgende tekst voor:

‘Je weet dat ik niet echt warmloop voor de Kliederkerk, alleen de naam al!’ Aan het woord is een betrokken en actief gemeentelid. ‘Maar ik vond dat ik het een keer moest meemaken. En nu heb ik iets bijzonders ervaren. Dat zat niet in jouw woorden, of in de liederen, maar het gebeurde op het moment dat je het brood brak en iedereen uitnodigde om rustig een stukje te komen nemen. Alle kinderen deden dat ook rustig. Het was een heilig moment, waardoor ik diep geraakt werd. En ik was niet de enige, ik heb meer mensen gesproken die hetzelfde hebben ervaren. Ik geloof niet dat ik nu een fan ben van Kliederkerk, maar ben wel blij dat ik geweest ben.’

Vragen bij de casus:

- Heb je zelf wel eens een ervaring van geraakt zijn meegemaakt in de kerk (tijdens een dienst of bij een andere gelegenheid)?
- Wat gebeurde er toen met je?

Verdieping

Bij de reflecties op de casus in deze serie wordt veel gebruikgemaakt van het gedachtegoed van de Amerikaans-Lutherse theoloog Andrew Root. Roots grote verlangen is kerken te helpen om overeind te blijven in een seculiere cultuur. Hij doet dat door te prikkelen, uit te dagen, vanzelfsprekende vooronderstellingen tegen het licht te houden en hoop en nieuw perspectief te bieden, vaak verrassend en uit onverwachte hoek.

Je kunt resonantie niet organiseren: je wordt geraakt of niet. Er is geen afvinklijstje dat automatisch leidt tot resonantie, tot een geraakt zijn en je verbonden voelen. En dat maakt het direct tot een lastig begrip. Wat is het nu precies?

Het is volgens de Duitse socioloog Hartmut Rosa hét antwoord op de vervreemding waar we als moderne westerse mens mee te maken hebben. Doordat alles gericht is op groei en we, om te kunnen groeien, steeds meer versnellen, raken we los van de wereld, van de mensen en van onszelf. En ook van God, vult Andrew Root aan, die Rosa veel noemt in zijn boeken over kerk-zijn in het seculiere tijdperk.

Die vervreemding maakt dat we vaak geen verbondenheid meer ervaren met onze omgeving. Ook in de kerk hebben we daar last van. We vragen steeds vaker: wat kun jij bijdragen om onze kerk draaiend te houden? Of weer nieuw elan te geven? Dit is behoorlijk vermoeiend en lijkt ook niet te werken.

Maar wat dan? Root is vooral goed in het analyseren van de kerk in deze tijd. Hij geeft geen oplossingen, maar reikt wel richtingwijzers aan. Resonantie is een van de belangrijkste.

Resonantie laat zich lastig definiëren, maar Rosa noemt wel een paar kenmerken. Het eerste is dat we iets/iemand anders ontmoeten en ons daarbij betrokken voelen. Het tweede is dat we er sterk door geraakt worden (vreugde, verdriet, verontwaardiging). Het derde is dat we door de ontmoeting veranderen. Dat kan een kleine of grote verandering zijn, ineens of uitgesmeerd over langere tijd. Het vierde element is de ongrijpbaarheid, het niet-maakbare. Het is iets dat je overkomt.

Al deze elementen vind je terug in het verhaal over de Emmaüsgangers. Ze raken betrokken bij de onbekende die met hen meeloopt. Ze worden door hem geraakt en vragen hem mee te eten. Als hij het brood breekt, verandert ineens alles en herkennen ze hem als Jezus die leeft. Op dat moment verdwijnt hij weer, ongrijpbaar, niet vast te houden. Maar de verandering werkt door.

Resonantie laat zich dus niet organiseren, maar je kunt wel voorwaarden scheppen waardoor het kan gebeuren. En een van de belangrijkste voorwaarden is dat je gericht bent op 'zijn' in plaats van 'hebben'. Vertaald naar het voorbeeld van de Kliederkerk: het gemeentelid heeft duidelijk twijfels over of je er wat aan hebt, maar besluit om er een keer te zijn. Ze gaf zich eraan over, verwachtte niet van alles, maar wachtte af wat ze zou ervaren.

Resonantie blijft een ingewikkeld fenomeen. Maar Root zet ons via Rosa in de kerk op dit spannende spoor.

Verwerking

Het onderdeel verwerking biedt enkele gespreksvragen. Lees met elkaar Lucas 24:13-35

- Volgens Root en Rosa is het grote probleem van onze moderne samenleving dat alles steeds sneller gaat en gericht is op groei en dat we daardoor losraken van onze omgeving. Is dit herkenbaar? Hoe ervaar jij dit?
- Rosa zegt dat het antwoord op versnelling niet vertraging is, maar resonantie: de tijd/het moment/het leven ervaren als een volheid, als iets waar je diep mee verbonden bent. Wanneer ervaar jij zelf iets van resonantie?
- Op welke manier zou resonantie goed zijn voor de kerk?

Lied of gebed

Eeuwige, wij zien vaak weinig van het wonder dat ons te boven gaat. We voelen ons vervreemd van de wereld en van U. Help ons om open te staan voor wat ons wil raken: Uw liefde die Jezus belichaamde, die wij mogen proeven in gebroken brood. Amen.

Verder lezen?

Word je getriggerd door Roots gedachten? Zijn boek *Wachten op God* is in het Nederlands vertaald en biedt een heel goede introductie op zijn denken. Beheers je voldoende Engels, kijk dan eens op [zijn website](#) en/of zoek op zijn naam op YouTube, daar zijn veel lezingen te vinden.

